

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 7C/9/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4610200301
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2013:4610200301.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Lenkou Halmešovou v právnej veci navrhovateľa: J. S. R. W. A. J. S., Š. H., F. J. X, XXX XX T. T., O.: XX XXX XXX, H. W. D.. L. E., I. J. J. P. K.. X. E. XX, XXX XX W. E., H. Z.: v 1/rade M. L., F.. XX.XX.XXXX, T. W. Š. XXX/X, XXX XX F. U., W. D.. O.. E. H., B., T. XX, XXX XX F. W., v 2/rade J. R., F.. XX.XX.XXXX, T. XXX XX R.Š. XX, H. W. D.. E. P., I., I. P., Š. Č.. X, XXX XX F., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že J. S. - A. J. S. Š..H., F. J. X, XXX XX T. T., O.: XX XXX XXX, je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, zapísanej v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu Nitra, Správa katastra Topoľčany, Obec Podhradie, k.ú. Podhradie na A. Č.. XXX v registri parciel „C“ ako H. Č.. XXXX/X, lesné pozemky o výmere 37 074 m².

O trovách konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 18. 1. 2010 sa navrhovateľ domáhal určenia, že Slovenská republika, v správe Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísanej v katastri nehnuteľností P. Ú. F. J. P. Q. H. Z. H. , P. Ú. H. F. A. Č. XXX registri parciel C ako parcela číslo XXXX/X , lesné pozemky o výmere 37074 m². V návrhu uviedol že predmet tejto žaloby - nehnuteľnosť parcela číslo XXXX/X, lesné pozemky o výmere 37074 m², nachádzajúce sa v katastrálnom území Podhradí v súčasnosti vedené v záznamoch správy katastra Topoľčany na A. XXX v celosti na mene žalovaného 2/ prešla do vlastníctva právneho predchodcu navrhovateľa, Československej republiky a to v rámci prvej pozemkovej reformy zákonom číslo 215/1919Sb. o zabratí veľkého majetku pozemkového (ďalej len záborový zákon). Vlastnícke právo štátu k zabranému majetku vzniklo konštitutívne priamo zo zákona, na účinnosť sa nevyžadovala intabulácia v pozemkových knihách. Nehnuteľnosť, ktorá je predmetom tohto sporu bola pôvodne vedená v H. XXX pre katastrálne územie Podhradie je vo vlastníctve pôvodného vlastníka C.. R. L.. V uvádzanej PKV v časti B pod poradovým číslom 3 je vykonaný záznam, že nehnuteľnosti zapísané v PKV sú podľa § 5 zákona číslo 215/1919 štátom zabrané a pozemkový úrad v Prahe ich zamýšľa prevziať. V predmetnej PKV sa nenachádza zápis o ďalšom nakladaní s parcelou číslo XXXX/X, zápisy sa však zapisovali iba do 1. 4. 1964. Je však nepopierateľnou skutočnosťou, že parcelu číslo XXXX/X štát spravuje, hospodári na nej, berie z nej úžitky a má ju zaradenú kmeňovom imaní t. j. pozemok je evidovaný ako majetok štátu. Dňa 13. 12. 2004 bola pred notárskym úradom v Nitre D.. D. T. spísaná notárska zápisnica pod číslom N 270/04, NZ 89516/04, ktorou bolo osvedčené vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva k parcele číslo 3485/1 v prospech žalovaného 1/. V roku 2007 bolo vlastnícke právo k pozemku prevedenej kúpnu zmluvou na žalovaného 2/. Platnosť a zákonnosť nadobudnutia vlastníctva k spornej parcele žalovaným 1/ je v čase podávania tejto žaloby predmetom šetrenia orgánmi činnými v trestnom konaní Krajským riaditeľstvom PZ v Nitre.

Uznesením č.k. 7C/9/2010- 149 zo dňa 22.9.2010 súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Nitra sp.zn. 1T/23/2010. Navrhovateľ podaním zo dňa 04.08.2010 navrhol prerušenie konania v dôsledku konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 1T/23/2010, nakoľko sa v tomto konaní vyriešia otázky nezákonného konania v súvislosti s nadobúdaním vlastníctva k majetku po pôvodnom vlastníkovi grófovi L..

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že trestné konanie týkajúce sa odporcu v 1.rade bolo právoplatne skončené a z tohto trestného konania nepochybne vyplýva, že došlo k poškodeniu záujmov navrhovateľa. Uviedla, že v trestnom konaní si uplatňovali náhradu škody za predmetnú parcelu 3485/1, táto náhrada škody je však ťažko vymožiteľná, v prípade, ak budú úspešní v tomto konaní nebude ďalej trvať na zaplatení tejto škody zo strany odporcu v 1.rade. Prevodom vlastníctva sporných nehnuteľností z odporcu v 1. rade na odporcu v 2.rade došlo k stretu vlastníckych práv, avšak nemožno chrániť odporcu v 2.rade a jeho vlastnícke právo, i keď mohol byť v dobrej viere, nakoľko treba mať na zreteli zásadu, že nemožno na iného previesť viac práv, ako má. Tento úkon je treba považovať za absolútne neplatný. Je nepochybné, že predmetná parcela, lesné pozemky patrili do užívacích práv lesného podniku. Vychádza z výpisu z evidenčného listu č. 190 z katastra nehnuteľnosti, ktorý je aj obsahom spisu, a z ktorého jasne vyplýva, že A. J., š.p. sú držiteľom predmetnej parcely, a nakoniec z neho vyplýva aj daňová povinnosť, až do roku 2004 dane platil štátny podnik A. J., čiže považuje tento doklad za zásadný. Poukazuje na záborový zákon, ako aj na náhradový zákon č. 329/1920 Zb., pričom v PKV je zapísaná poznámka záboru, ktorú možno chápať aj ako poznámku vyvlastnenia. Poukazuje na § 7 záborového zákona, kde pôvodný vlastník bol pozbavený nakladať s týmto zabratým majetkom, a akékoľvek nakladanie s týmito nehnuteľnosťami bolo právne neúčinné bez súhlasu pozemkového úradu. V prvej pozemkovej reforme bol majetok zabraný a následne, bol aj predmetom preskúmania, dochádzalo potom ku konfiškácii a následnému prerozdeleniu. Neskôr v konaní uviedla, že majetok C.. R. L. bol skonfiškovaný, o čom svedčia nimi predložené archívne dokumenty, pričom konfiškácia sa u šľachtických rodín vzťahovala na celý majetok, poukazuje na vládne nariadenie SNR č. 104/1945, pričom vlastnícke právo prechádzalo na štát. V archívnych záznamoch sa ťažko hľadajú archívne dokumenty kat. územia Podhradie, získali však záznamy iných kat. území, ktoré sa týkajú majetku rodiny L., kde bola vyznačená konfiškácia, v niektorých vložkách vyznačená zase nie je, avšak podľa nariadenia č. 104/1945 sa konfiškácia týkala celého majetku daných osôb v rámci celej SR. Okrem toho konfiškácia nastávala zo zákona, nebolo potrebné ju vyznačovať v PKV. Sám odporca v 1/rade v rámci trestného stíhania uvádzal, že sa nemohol domáhať reštitučných nárokov, keďže majetok bol skonfiškovaný, on sám zrejme tiež prechádzal archívne záznamy. Navrhovateľ vychádza z toho, že predmetné nehnuteľnosti jednak podliehali záboru, čiže majetok G. L. bol zabratý a ako vyplynulo z ďalšieho dokazovania, bol konfiškovaný, teda prešiel do vlastníctva štátu. Konfiškácia sa vzťahovala na celý majetok, bez ohľadu na to, či táto bola poznačená v PKV s výnimkou vyňatia, čo však nie je tento prípad. Podľa LV 2469, ktorý sa týka katastrálneho územia Prílepy a PKV 3 je v tomto LV ako titul nadobudnutia vyznačená konfiškácia podľa nar. 104/45. V prípade, že by boli pochybnosti o nadobudnutí vlastníctva na základe konfiškácie, štát tieto nehnuteľnosti prevzal do užívania od roku 1948, preto by mu svedčilo aj vydržanie, v tomto čase vznikol aj štátny podnik Západoslvenské lesy. Zabraté lesné pozemky, ktoré neboli odovzdané nikomu do nájmu bol štát povinný spravovať. Tiež v rámci ROEP bežne prechádzal takto skonfiškovaný majetok na štát, ide o lesný majetok, ktorý nemal doposiaľ žiadneho vlastníka.

Zástupca odporcu v 1. rade uviedol, že žalobca opiera nadobudnutie vlastníctva k predmetnej parcele o zákon č. 215/1919 o záborový zákon. Poukazuje však na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, podľa ktorých "Záborový zákon č. 215/1919 Zb. neumožňoval nadobudnutie vlastníctva štátu, pretože v zmysle ust. § 5 štát od účinnosti tohto zákona získaval len právo zaberat' a pridelovat' zabratý pozemkový majetok, avšak nebol povinný pozemky prevziať. Štát síce so zabratými pozemkami disponoval v súlade s ustanoveniami § 10, ale bez toho, aby sa uskutočnilo osobitné prevzatie pôdy vo všeobecnom záujme, ako napríklad vyvlastnenie. Ak sa v pozemkovej knihe zapísalo, že príslušný majetok spadá pod zábor, týmto záznamom sa nestal ešte vlastníkom štát, ani pozemkový úrad, ale išlo len o blokáciu dispozičného práva a vlastníctvo pôvodného majiteľa nezanklo. Podľa záborového zákona nedochádzalo k prechodu vlastníctva na štát, takže ani zápis v pozemkovo - knižnej vložke (zabratie tam uvedených nehnuteľností štátom podľa záborového zákona) neznamenal prechod vlastníctva na štát." Keďže žalobca nepreukázal svoje vlastnícke právo a nie je ani aktívne legitimovaný, aktívne legitimovaný nie je ten, ktorý má naliehavý právny záujem, ale ten, komu právo svedčí. Keď navrhovateľ nie je vlastníkom, nie je rozhodujúce, či vlastníkom má byť odporca v 2.rade, alebo odporca v 1.rade, či otec odporcu v 1.S.

M. L., ak to nie je ani on, tak to D. C.. R. L.Ö.. S tvrdením, že poznámka o zabratí PKV ma povahu vyvlastnenia nesúhlasí, aj keď sa poukazuje na § 7 záborového zákona o nenakladaní so zabratým pozemkom, to ešte neznamená, že navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti. Porušenie tohto ustanovenia má za účinok neúčinnosť voči štátu a nie neplatnosť nakladania. Tieto nehnuteľnosti jednoznačne vydržal odporca v 1/rade a na preukázanie týchto skutočností predkladá jednak prehlásenie grófa L., o tom, že uznal svojho syna Františka a tiež, že na neho previedol svoje nehnuteľnosti. Ide o kópie zápisníc, ktoré boli potvrdené aj u notára ako aj zápisnicu N270/04, kde notár jednoznačne konštatuje splnenie podmienok vydržania u odporcu v 1/rade.

Odporca v 2/rade na pojednávaní uviedol, že si tieto nehnuteľnosti tieto nehnuteľnosti nadobudol v decembri 2004, kúpil ich na základe inzerátu. Odporca v 1/rade tam bol riadne zapísaný ako vlastník, potom keď mal tieto nehnuteľnosti prevziať do užívania, A. mu to odmietli vydať, spustilo sa celé toto konanie a až doposiaľ tieto nehnuteľnosti, keďže na LV je plomba, užívajú A. J.. On tieto nehnuteľnosti nikdy nezobral do užívania, zaplatil riadnu kúpnu cenu a ešte musí čeliť všetkým týmto súdnym konaniam.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením sa s návrhom, výpis z OR, výpis z A. Č.. XXX, H. Č.. XXX, výpis z evidenčného listu č. 190 kat.úz. H. H. C., notárska zápisnica N 270/04, Nz 8951604, osvedčenie o dedičstve 13D/860/2005, Dnot 163/2005, rodný list, vyjadrenie právneho zástupcu odporcu v 2. rade z 4.2.2010, vyjadrenie navrhovateľa, spisový materiál Správy katastra Topoľčany, ktorý obsahuje LV na č.l. 71 - 73, vložka č. 644 kat.úz. Podhradie č.l 75-76, kúpna zmluva č.l. 77-80, notársky spis F. XXX/XX notára D.. D. T., obžaloba, návrh na prerušenie konania, znalecký posudok, uznesenie č.k. 7C/9/2010 - 149, obsah pripojeného spisu OS Topoľčany sp.zn. 8C/39/2009, odpoveď správy katastra TO, oznámenie MV SR, štátny archív v Nitre, správa MVSR Slovenský národný archív, vyjadrenie PZ navrhovateľa, zápisnica povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v BA, PKV č.12 - prílepy, PKV č.4, 6, 7, 661, 663, správa štátnych lesov v Topoľčiankach, zápisnica zo dňa 03.12.1947, Výmer o vlastníctve pôdy 366-367, výpis W. A. XXX a 74, vyjadrenia PZ navrhovateľa zo dňa 26.09.2013, platobný výmer 06/2004, daňové priznanie za rok 2004, potvrdenie Obecného úradu Podhradie, spis Okresného súdu Nitra sp.zn. 1T/23/2010 z neho najmä rozsudok č.k. IT/23/2010 - 1380 zo dňa 27.12.2011, rozsudok KS Nitra č.k. 3To/42/2012 - 1447 zo dňa 6.11.2012 a z jeho vyšetrovacieho spisu ČVS: KRP-74/OEK-2006, 5 zväzok: uznesenie predsedníctva SNR č. 11.987/45 na čl. 1421, uznesenie predsedníctva SNR 1424, upovedomenie zo dňa 09.02.1946 - čl. 1427-1429, listina zo 07.06.1946 - čl. 1436, rozhodnutie povereníctva pôdohospodárstva pozemk. reformy - čl. 1451-1452, výmer čl. 1456-1459, návrh prídelového plánu bývalých R. L. - čl. 1460-1464, prídelová listina čl. 1483-1494 + uznesenie, ako aj ďalšie listiny týkajúce sa konfiškácie a následného prídeľovania až po čl. 1525 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Z rozsudku Okresného súdu Nitra sp.zn. 1 T/23/2010 vyplýva, že obžalovaný M. N. L. sa uznáva vinným za pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 nám, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a za to mu súd ukladá trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Obžalovaný sa zaraďuje do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd uložil obžalovanému, aby uhradil poškodenej spoločnosti Lesy Slovenskej republiky im spôsobenú škodu vo výške 27 317,40 euro. V odôvodnení tohto rozhodnutia je uvedené že obžalovaný vyhlásil pred notárom, ktorý jeho vyhlásenie osvedčil, že osvedčené nehnuteľnosti užíval ako právny nástupca nebohého R. L., že splnil podmienky, ktoré predpokladá ustanovenie § 134 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný uviedol pre účely osvedčenia o vydržaní nepravdivé údaje o právnom nástupníctve, pre preukázanie právneho nástupníctva použil upravený krstný list s nelegálne dopísaním menom C.. R. L. , nepravdivé údaje o dobromyseľnom užívaní nehnuteľností, čo vyplýva aj zo samotnej výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní a v troch prípadoch predložil nepravdivé vyjadrenia dotknutých obcí čo vyplýva z vyjadrení samotných obcí. Doklady o právnom nástupníctve, na ktoré sa obžalovaný odvoláva sa v archívoch Slovenskej republiky nenachádzajú, rozporuplne vyznievajú pri vzájomnom porovnaní aj rôzne čestné vyhlásenia svedkov po biologickom otcovi M. H. a ich obsah, ale zároveň súd poukazuje na to, že predmetom trestného konania ani nebolo určenie otcovstva po C.. L.. Na základe týchto obsahom rôznych vyhlásení súd môže len konštatovať, že ani z jedného konkrétne nevyplýva skutočnosť, že biologickým otcom Františka Pevného bol gróf Dr. Viliam Erdödy. Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že je potomkom G. L., mal možnosť uplatniť svoje vlastnícke právo legálnym spôsobom podľa § 6 ods. 1 písm. o) alebo p) zákona číslo 229/1991 Zb. alebo podľa § 3 ods. 1 písmeno n) alebo o) zákona

číslo 503/2003 Zb. v o navrátení vlastníctva k pozemkom do 31. 12. 2004, po tomto dni všetky nehnuteľnosti nezistených vlastníkov alebo vlastníkov na neznámom mieste prešli do vlastníctva štátu a boli spravované podľa charakteru nehnuteľnosti. Súd ďalej na základe vykonaného dokazovania dospel k presvedčeniu, že konanie obžalovaného bolo v rozpore s právnymi predpismi. Osvedčením vyhlásenia o vydržaní sa v zmysle platného práva legalizuje a zjednocuje právny stav s užívacím stavom. Uznesením predsedníctva SNR č. 11987/45 bolo rozhodnuté, že všetok pôdohospodársky majetok H. C.. R. L., vdove U. U. S.. L. a ImS. U.i bude skonfiškovaný podľa § 1 ods. 1 a) b) d) nariadenia SNR z 27. 2. 1945 č. 4/1945 sa okamžitou platnosťou a bez náhrady na účely pozemkovej reformy a následne bol uznesením predsedníctva SNR zo dňa 18. 2. 1946 týmto osobám na majetok skonfiškovaný. Čo sa týka nehnuteľností označené charakterom lesná pôda podľa vyjadrenia zástupcu lesov SR, tieto nemohol obžalovaný dobromyseľne užívať, lebo boli riadne obhospodarované štátnym podnikom A. J. Š..p., boli zalesňované a ťažilo sa tam drevo. Lesy boli zabrané zákonom číslo 215/1919 Zb. (záborový zákon) a štátny podnik A. J. tieto nehnuteľnosti užíval aj po prvej pozemkovej reforme podľa zákona číslo 142/1947 Zb. a aj po druhej pozemkovej reforme podľa zákona číslo 46/1948 Zb.

Proti predmetnému rozsudku podal dovolanie obžalovaný. Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 3To/42/2012-1447 zo dňa 6. novembra 2012 podľa § 321 ods. 1 nám písm. e) ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 6 mesiacov a zároveň ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom z stráženia. Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému peňažný trest v sume 10 000 eur.

Zo znaleckého posudku číslo 2/2008 znalca O.. R. Š. mi Hon ktorý je súčasťou pripojeného trestného spisu sp.zn. 1T/23/2010 vyplýva, že hodnota lesnej nehnuteľností parcely číslo 3485/1 katastrálneho územia Podhradie ku dňu predloženia notárskej zápisnice k zápisu na Správu katastra Topoľčany dňa 15. 12. 2004 predstavuje 525 220 Sk (17.434,11 eur).

Z listín, ktoré boli zadovážené v prípravnom konaní trestnej veci sp.zn. 1T/23/2010 vyplýva:

Podľa Uznesenia H. J. F. S. zo dňa 7.8.1945 sa uznieslo na návrh H. J. pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu, že podľa § 1 ods. 1 písm. a,b,d, nariadenia SNR zo dňa 27.2.1945č. 4/1945 Sb. Sa skonfiškujú s okamžitou platnosťou a bez náhrady , pre účely pozemkovej reformy všetok pôdohospodársky majetok patriaci Dr. R. L., vdove L. U. S.. L. I. O. U. ležiaci v katastrálnom území obci: Hlohovec, Jelšové, Pastuchov a Svrbice v okrese Hlohovec, Banka v okrese Piešťany, Čaradice, Čierne Kľačany a Prilepy v okrese Zlaté Moravce a v podzemnoknižných vložkách týchto obcí na meno vyššie uvedených, knihovaní prípadne aj neknihovaný nachodiaci sa toho času pod dočasnou národnou správou.

O konfiškácii tohto pôdohospodárskeho majetku bol dňa 09.02.1946 písomne upovedomené všetky príslušné úrady ako okresné národné výbory, daňové úrady atď.

Podľa vyjadrenia prednostu Úradu Predsedníctva SNR zo dňa 07.06.1946 bolo oznámené, že uznesením predsedníctva SNR zo dňa 18.02.1946 bol skonfiškovaný všetok pôdohospodársky majetok Dr. R. L., ktorý sa nachádza na území SR.

Na čl. 1450 spisu sa nachádza návrh pridelového plánu zo skonfiškovaných pôdohospodárskych majetkov katastrálneho územia Hlohovec bývalých vlastníkov Dr. Viliam Erdödy.

Na čl. 1482 a nasledujúcich sa nachádza pridelová listina o pridelení lesného majetku Československému štátu katastrálneho územia v Jalšové a Hlohovec týkajúce sa nehnuteľnosti bývalého vlastníka C.. R. L..

Podľa výpisu z listu vlastníctva č. 968, vlastníkom nehnuteľnosti v katastrálnom území Podhradie, obec Podhradie, okres Topoľčany, parcela č. 3485/1 o výmere 37 074 m/2, lesné pozemky, je J. R. - odporca v 2/rade.

V PKV č. 354 katastrálneho územia Podhradie, kde okrem iného je zapísaná aj parcela č. 3485/1 je poznačený v časti A zábor a tiež v časti B (vlastníctvo) pod bodom 3.

Z notárskej zápisnice N270/04, NZ 89516/04 zo dňa 13.12.2004 spísanej F. D.. D. T. vyplýva, že bolo osvedčené vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva a to tak, že bolo osvedčené vyhlásenie odporcu v 1/rade, že titulom vydržania nadobudol do svojho vlastníctva žalovanú nehnuteľnosť. Ďalej uviedol, že odporca v 1/rade vo svojom vyhlásení dôsledne preukazoval, že splňuje podmienky vydržania a to tak, že predmetný pozemok vlastníl jeho starý otec C.. R. L., tento pozemok nepísomným darom

previedol na svojho syna a účastníkovho otca M. L., všetko k rukám jeho matky, rodenej O. Š.. Rovnakým spôsobom po nežnej revolúcii previedol otec účastníka pozemok na odporcu v 1/rade. Účastník ďalej vyhlásil, že do svojej dobromyseľnej držby si započítava aj dobromyseľné držby svojho otca ako deň vydržania navrhol označiť deň 01.01.1992. Podľa písomného vyjadrenia obce H. zo dňa 29.11.2004, obec Podhradie nevznieslo žiadne námietky k vzniku vlastníckeho práva účastníka.

Zo spisového materiálu Správy katastra Topoľčany: H. A. Č.. XXX katastrálneho územia Podhradie, obec Podhradie, bol v časti B pôvodne zapísaný M. L. na základe osvedčenia N270/04, NZ 89516/04 ako ďalší vlastník je uvedený odporca v 2/S. J. R., na základe kúpnej zmluvy vedenej pod vložkou 303/07. Podľa tejto kúpnej zmluvy zo dňa 13.02.2007 odporca v 1/rade ako predávajúci a odporca v 2/rade ako kupujúci uzavreli kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol prevod žalovanej nehnuteľnosti za kúpnu cenu vo výške 111 200,- Sk.

Podľa zápisnice Povereníctva pôdohospodárska a pozemkovej reformy v Bratislave zo dňa 10.04.1946 o prevzatí lesného majetku bývalého majiteľa C.. R. L. bolo predmetom rokovania skonfiškovaný majetok tohto bývalého vlastníka a to lesných nehnuteľností v katastrálnom území Čierne Klačany, Prilepy a Čaradice.

Z písomného podania Správy štátnych lesov v Topoľčiankach zo dňa 16.09.1946 vyplýva, že katastrálnemu miestnemu úradu Zlaté Moravce bolo oznámené prevzatie z konfiškovaných majetkov do vlastníctva ČS štátu bývalého vlastníka C.. R. L. a to v katastrálnom území Prilepoch, Čierne Klačany, Čaradice.

Konfiškácia podľa nariadenia SNR č. 104/45 bývalého vlastníka Dr. R. L. je poznačená v H. Č..XXX, č. 663 katastrálneho územia Čaradice.

Podľa informatívneho výpisu z evidencie nehnuteľnosti, výpis evidenčného listu č. 190 je pre parcelné číslo 3485/1 katastrálneho územia Podhradie vyznačený ako držiteľ A. J. S. š.p. Banská Bystrica.

Navrhovateľ predložil potvrdenie o tom, že A. J., štátny podnik š.p., OZ Smolenice hradil za predmetnú nehnuteľnosť daň z nehnuteľnosti. Tiež predložil výpis z A. Č.. XXXX katastrálneho územia Červeník, okres Hlohovec, podľa ktorého predmetné nehnuteľnosti sú zapísané na vlastníka SR - Slovenský pozemkový fond na základe titulu nadobudnutia - konfiškácia podľa zák. č. 104/45 Sb. SNR (na majetok C.. R. L.), pričom išlo o pozemky, ktorých vydržania odporcom v 1/rade sa týkalo cez notársku zápisnicu N 32/2005 a neboli prevedené do vlastníctva odporcu v 1/rade.

Podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 126 ods.1 Obč.zák. vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 132 ods.1 Obč.zák. vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia SNR č. 104/1945Sb. O konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa, s okamžitou platnosťou a bez náhrady konfiškuje sa pre účely pozemkovej reformy pôdohospodársky majetok na území Slovenska, ktorý je vo vlastníctve:

- a) osôb nemeckej národnosti,
- b) osôb maďarskej národnosti, ktoré 1. novembra 1938 nemali československú štátnu príslušnosť,
- c) osôb maďarskej národnosti, pokiaľ prevyšuje výmeru 50 ha,
- d) zradcov a nepriateľov slovenského národa akejkoľvek národnosti,
- e) účastinných a iných spoločností a právnických osôb, v ktorých kapitálovú alebo majetkovú účasť ku dňu 1. marca 1945 prevažne vlastnili alebo mali v držbe osoby nemeckej alebo maďarskej národnosti, pokiaľ tieto osoby nepreukážu, že sa činne zúčastnili na protifašistickom boji, alebo osoby, ktoré spadajú pod ustanovenie ods. 5,

f) účastinných a iných spoločností a právnických osôb, ktorých správa zámerne a aktívne slúžila nepriateľskému vedeniu vojny alebo fašistickým a nacistickým účelom. Výnimky z tohto ustanovenia povoľuje Predsedníctvo Slovenskej národnej rady.

Podľa § 1 ods. 6 nariadenia SNR č. 104/1945Sb., o tom, ktoré osoby treba považovať za osoby nemeckej či maďarskej národnosti (ods. 4) alebo za zradcov a nepriateľov slovenského národa (ods. 5), o tom, či účastinné a iné spoločnosti a právnické osoby spadajú pod ustanovenie ods. 1 písm. e) alebo f), ako aj o tom, či možno pripustiť výnimku podľa ods. 3, rozhodne Predsedníctvo Slovenskej národnej rady na návrh Povereníctva Slovenskej národnej rady pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu, podaný v dohode s Povereníctvom Slovenskej národnej rady pre veci vnútorné.

Podľa § 1 ods. 7 nariadenia SNR č. 104/1945Sb., rozhodnutím Predsedníctva Slovenskej národnej rady podľa ods. 6 považuje sa majetok takejto osoby za skonfiškovaný podľa ods. 1 alebo 2 dňom účinnosti tohto nariadenia. Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť na Najvyšší správny súd sa nepripúšťa.

Podľa § 1 zákona č. 215/1919 Zb. o zabraní veľkého majetku pozemkového, aby bola provedená úprava pozemkového vlastníctví, zabíra sa štátom veľký majetok pozemkový (§ 2), ležiaci v území Československej republiky, v to čítajúc veľký majetok väzaný, a zriaďuje sa úrad pozemkový.

Podľa § 5 zákona č. 215/1919 Zb., záborom uvedeným v § 1 nabýva Československá republika práva, zabraný majetok prejímať a pridělovati (§§ 10 a 11).

Podľa § 6 zákona č. 215/1919 Zb., osoby, ktoré podle práva občanského jsou oprávněny hospodařiti na zabraném majetku, pokud nebude štátom převzat, jsou napříště povinny na něm hospodařiti řádně.

Súd sa najskôr posudzoval otázku naliehavého právneho záujmu, nakoľko základnou podmienkou dôvodnosti a teda východiskom prípadnej úspešnosti určovacej žaloby podľa § 80 písm. c) OSP je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Rozumie sa tým právny záujem navrhovateľa. Pre navrhovateľa to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok na to, aby súd mohol v rozsudku žalobe meritórne vyhovieť. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná určitými aspektmi: odporcom je popieraná existencia (neexistencia) práva, či právneho pomeru navrhovateľa, teda je tu stav, že právo resp. právny vzťah medzi účastníkmi konania je sporný (existencia aktuálneho stavu objektívnej právnej neistoty medzi účastníkmi); jestvuje ohrozenie práva či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia navrhovateľa, ktorý nemožno odstrániť inak len určovacím výrokom; jestvuje potreba odstránenia tejto neistoty, resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu. Nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu vedie k zamietnutiu určovacieho návrhu. V danom prípade navrhovateľ tvrdí, že je vlastníkom žalovaných nehnuteľností, napriek tomu zápis vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam podľa zápisu v katastri nehnuteľností svedčí odporcovi v 2/rade po predchádzajúcom vlastníctve odporcom v 1/rade. Tým je preukázaný naliehavý právny záujem navrhovateľa na určení vlastníckeho práva (zosúladenie skutočného stavu so stavom právnym).

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalované nehnuteľnosti až do roku 2004 spravoval a užíval navrhovateľ. Na základe osvedčenia notárskou zápisnicou N270/04, NZ 89516/04 zo dňa 13.12.2004 spísanej notárom D. D. T. bolo osvedčené vyhlásenie odporcu v 1/rade o vydržaní vlastníckeho práva, že titulom vydržania nadobudol do svojho vlastníctva žalované nehnuteľnosti. Na základe tohto osvedčenia bol podľa A. Č. XXX katastrálneho územia Podhradie, obec Podhradie, v časti B zapísaný ako vlastník M. L.. Odporca v 1/rade ako predávajúci a odporca v 2/rade ako kupujúci uzavreli kúpnu zmluvu dňa 13.2.2007, ktorej predmetom bol prevod žalovanej nehnuteľnosti za kúpnu cenu vo výške 111 200,- Sk. Následne je na LV č. 968 vedený ako ďalší vlastník odporca v 2/rade Stanislav Vančo. V priebehu konania došlo na návrh navrhovateľa k prerušeniu konania uznesením, nakoľko prebiehalo trestné stíhanie a bola podaná obžaloba na odporcu v 1/rade, pričom jedným zo skutkov bolo aj podvodné konanie odporcu v 1/rade týkajúce sa vydržania žalovanej nehnuteľnosti v kat.úz. Podhradie. Tak ako je uvedené vyššie súd sa oboznámil s podstatným obsahom spisu sp.zn. 1T/23/2010, z ktorého zistenia i dôkazy premietol do tohto rozhodnutia. Predovšetkým bolo v danom trestnom konaní rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 1T/23/2010, podľa ktorého bol obžalovaný M. N. L. uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 nám,

ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd uložil obžalovanému, aby uhradil poškodenej spoločnosti Lesy Slovenskej republiky im spôsobenú škodu vo výške 27 317,40 euro. Z rozsudku jednoznačne vyplýva, že k vydržaniu nehnuteľností (i žalovanej nehnuteľnosti v tomto konaní) došlo podvodným konaním odporcu v 1/rade. Súd mal z dôkazov zabezpečených v predmetnom trestnom spise za preukázané, že odporca v 1/rade nikdy riadne nevydržal parcelu č. 3485/1 o výmere 37 074 m² a preto nemal byť ani zapísaný ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti. Keďže vlastnícke právo odporcu v 1/rade je vylúčené, nemohol s predmetnou nehnuteľnosťou ani nakladať a teda ju prevádzať na ďalšie osoby.

Súd sa ďalej zaoberal nárokom navrhovateľa na určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti. Najskôr sa zaoberal argumentáciou navrhovateľa, že vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti nadobudol na základe záboru tejto nehnuteľnosti, čo je aj poznačené v pôvodnej PKV č. 354 katastrálneho územia Podhradie podľa zákona č. 215/1919 Zb. Podľa ustanovení záborového zákona, ktorý bol vzhľadom na svoju stručnosť označovaný aj ako rámcový zákon, mala sa vykonať úprava pozemkového vlastníctva záborom veľkého pozemkového majetku. Dôležité ustanovenie obsahoval § 5 záborového zákona, podľa ktorého štát od účinnosti tohto zákona získava len právo zaberat' a prideľovať zabraný majetok, avšak nie je povinný pozemky prevziať. Zákon totiž neustanovil, že vlastníctvo k pozemkom presahujúcim stanovenú výmeru sa prevedie na iný subjekt. Vlastnícke právo teda nebolo zrušené priamo zo zákona. Pri prideľovaní pôdy spadajúcej pod zábor sa postupovalo už podľa prídelového zákona číslo 81/1920 Zb. W. zákon teda neumožňoval nadobudnutie vlastníctva štátu, pretože v zmysle § 5 štát od účinnosti tohto zákona získaval len právo zaberat' a prideľovať zabratý pozemkový majetok, avšak nebol povinný pozemky prevziať. Ak sa v pozemkovej knihe zapísalo, že príslušný majetok spadá pod zábor, týmto záznamom sa nestal ešte vlastníkom štát, ani pozemkový úrad, ale išlo len o blokáciu dispozičného práva a vlastníctvo pôvodného majiteľa nezaniklo. Záborom teda nadobudol štát iba právo zabratý majetok prevziať a prideliť do užívania, pričom podrobnejší postup preberania tohto majetku štátom upravoval zákon číslo 329/1920 Zb. náhradový zákon. Z uvedeného vyplýva, že súd sa nestotožnil s názorom navrhovateľa, že k prechodu vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti došlo už na základe záboru vyznačeného v PKV č. 354.

Ďalej sa súd zaoberal ďalším dôvodom prechodu vlastníctva na navrhovateľa. Právna zástupkyňa navrhovateľa tvrdila, že z predložených archívnych dokumentov vyplýva, že majetok G. L. bol konfiškovaný, teda na základe konfiškácie prešiel do vlastníctva štátu. Konfiškácia sa vzťahovala na celý majetok, v rámci celej SR, bez ohľadu na to, či táto bola poznačená v PKV s výnimkou vyňatia, čo však nie je tento prípad. Právna zástupkyňa navrhovateľa predložila súdu niekoľko archívnych dokumentov, z ktorých vyplývalo, že niektoré nehnuteľnosti v rôznych katastrálnych územiach boli C.. L. konfiškované, pričom to bolo vyznačené buď na PKV alebo o tom svedčili listiny ako - zápisnica Povereníctva pôdohospodárska a pozemkovej reformy v Bratislave zo dňa 10.04.1946, ktorej predmetom rokovania bol práve skonfiškovaný majetok tohto bývalého vlastníka a to lesných nehnuteľností v katastrálnom území Čierne Klačany, Prilepy a Čaradice, alebo podanie Správy štátnych lesov v Topoľčiankach zo dňa 16.09.1946 o prevzatí konfiškovaných majetkov do vlastníctva čs.štátu a to v katastrálnom území Prilepoch, Čierne Klačany, Čaradice. Navrhovateľovi sa však nepodarilo zabezpečiť podklady, ktoré by sa vzťahovali na katastrálne územie Podhradie. Súd však oboznámením sa s listinami, ktoré sú obsahom spisu sp.zn. 1T/23/2010 zistil, že v archívoch bol nájdený zásadný dokument a to Uznesenie Predsedníctva Slovenskej Národnej Rady č. 11987/45, ktoré sa uznieslo na návrh Povereníctva SNR pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu, že podľa § 1 ods. 1 písm. a,b,d, nariadenia SNR zo dňa 27.2.1945 č. 4/1945 Sb. sa skonfiškujú s okamžitou platnosťou a bez náhrady, pre účely pozemkovej reformy všetok pôdohospodársky majetok patriaci C.. R. L., vdove L. U. rod. L. ležiaci v katastrálnom území obci: Hlohovec, Jelšové, Pastuchov a Svrbice v okrese Hlohovec, Banka v okrese Piešťany, Čaradice, Čierne Klačany a Prilepy v okrese Zlaté Moravce a v pozemnoknižných vložkách týchto obcí na meno vyššie uvedených, knihovaný prípad aj neknihovaný nachodiaci sa toho času pod dočasnou národnou správou. O konfiškácii tohto pôdohospodárskeho majetku boli dňa 09.02.1946 písomne upovedomené všetky príslušné úrady ako okresné národné výbory, daňové úrady atď. O tom, že konfiškácia majetku C.. L. sa týkala celého jeho majetku svedčí ďalšia listina - vyjadrenie prednostu Úradu Predsedníctva SNR zo dňa 07.06.1946, ktorý oznamoval, že uznesením predsedníctva SNR zo dňa 18.02.1946 bol skonfiškovaný všetok pôdohospodársky majetok C., ktorý sa nachádza na území SR.

Na Slovensku sa konfiškácia uskutočňovala podľa nariadení SNR a ich vykonávanie mali na starosti miestne a okresné národné výbory. Teda na miestnych činiteľoch záležalo, koho označia za nepriateľa

a koho majetok prepadne štátu. Podľa nariadenia SNR č. 4/1945 Zb. nar. SNR o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa z 27. februára 1945 pripadol všetok majetok skonfiškovaný na vidieku Slovenskému pozemkovému fondu, ktorý ho na návrhy miestnych a okresných roľníckych komisií rozdeľoval novým pridelencom. Toto nariadenie sa odvolávalo na pozemkovú reformu a pôda sa mala rozdeliť maloroľníkom. Lesné plochy nad 50 ha prevzali Štátne lesy. V teréne vykonávali práce súvisiace s konfiškáciou (inventárne súpisy, komisie, zápisnice) pracovné skupiny Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy ako hlavnej odvolacej inštalácie v problémových záležitostiach. Pôdohospodársky majetok bližšie charakterizovalo nariadenie č. 104/1945 Zb. nar. SNR o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa z 23. augusta 1945.

Zástupca odporcu v 1/rade namietal účinnosť nariadenia SNR č. 104/1945 Sb., tiež uvádzal, že neexistuje žiadne rozhodnutie, podľa ktorého by C. R. L. bol považovaný za osobu maďarskej národnosti. Súd uvádza, že ak sa určovací žaloba dotýka konfiškácie (jej proces, účinky, zákonnosť) podľa Nariadenia Slovenskej národnej rady číslo 104/1945 Sb., prípadne akty revízie prvej pozemkovej reformy, je potrebné zdôrazniť, že predmetné dôkazné bremenom zaťažuje vlastníka skonfiškovaného majetku, ktorý sa proti konfiškácii mal brániť v tom zmysle, aby preukázal, že u neho nie sú zákonné podmienky pre konfiškáciu majetku dané a to v okamihu konfiškácie. Ak k odňatiu vlastníckeho práva došlo v období do 25. 2. 1948 (ako to bolo i v tomto prípade), pôvodný vlastník sa mohol domáhať odstránenia zásahov do svojho vlastníckeho a užívacieho práva k spornej nehnuteľnosti podľa vtedy platných právnych predpisov. Tomuto zodpovedá i platný systém reštitučných predpisov, ktorý je výrazom vôle zákonodarcu obmedziť nápravu spáchaných majetkových krívd na rozhodné obdobie od 25. 2. 1948 do 1. 1. 1990 t.j. na obdobie neslobody, nie na obdobie, ktoré mu predchádzalo, a ktorý takýto štatút nenesie. Konfiškácia majetku podľa nariadenia číslo 104/1945 Sb. bola zákonným aktom, ktorý nie je možné posudzovať z hľadiska väd na nich viaznucich, pokiaľ to nie výslovne zákonom pripustené. Ku konfiškácii spravidla dochádzalo priamo zo zákona bez správneho konania, ak bol vlastník ako osoba, ktorej majetok konfiškácii podliehal označený zo strany štátnych orgánov a pokiaľ on sám nenavrhol, aby bolo v správnom konaní rozhodnuté, alebo vydanie takéhoto deklaratórneho rozhodnutia neuznal za potrebné sám správny orgán. Povinnosť vydať rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky konfiškácie nastupovala len v prípadoch pochybnosti, čiže ohľadne osoby vlastníka alebo ohľadne vymedzenia majetku, ktorý konfiškácii podliehal. Z ustanovení nariadenia číslo 104/1945 Sb. nevyplýva nič, čo by potvrdzovalo nevyhnutnosť vydania rozhodnutia pre každý jednotlivý prípad. Administratívne rozhodnutie o tom, či spadá určitá osobám alebo jej majetok pod konfiškačný režim však skutočne bolo treba len vtedy, ak nastala pochybnosť. Konfiškácia nastávala ex lege a súčasne tiež ex tunc. Konfiškácia teda vyvolávala absolútny zánik vlastníctva doterajšieho vlastníka a súčasne nové originálne nadobudnutie vlastníctva k veciam novým vlastníkom, v danom prípade štátom. Právne účinky konfiškácie nastávali okamžikom jeho právnej záväznosti, teda dňom jeho účinnosti nariadenia SNR číslo 104/1945, 1. marcom 1945.

Čo sa týka toho, že v predmetnej PKV katastrálneho územia Podhradie nebola poznamenaná konfiškácia, súd uvádza, že podľa obyčajového práva platného na Slovensku do 31. 12. 1950 bolo možné nadobúdať vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej v Pozemkovej knihe spravidla len vpisom do Pozemkovej knihy. Z tzv. intabulačného princípu však existoval celý rad výnimiek. Skutočnosť, že konfiškovaný majetok nebol „pozemnoknižne usporiadaný“ v zmysle zákona č. 90/1947 Sb. o prevádzaní pozemnoknižného poriadku konfiškovaného nepriateľského majetku, nemá vplyv na nadobudnutie vlastníckeho práva štátom konfiškáciou už ku dňu 01. 03. 1945. Uvedené nariadenie ani ostatné konfiškačné dekréty sa síce nezaoberali závažnou otázkou intabulačného princípu, nie je však pochybnosť o tom, že konfiškácia nastávala, ak boli splnené podmienky zo zákona, a teda jej právnym dôvodom bol zákon sám. Štát teda nadobudol vlastníctvo dotknutých nehnuteľností bez toho, aby bolo treba intabulácie. Vykonanie „knihovného poriadku“ bol proces, ktorým mal byť následne uvedený stav zápisu v Pozemkovej knihe a v pozemkovom katastri do súladu so skutočným právnym stavom. Vykonaním knihovného poriadku žiadne práva nevznikli, len už existujúcim právam bola poskytnutá verejná publicita. Preto z prípadného nevykonania knihovného poriadku nemožno vyvodit', že by nevzniklo právo, ktoré malo byť do Pozemkovej knihy zapísané (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. 01. 2011 sp. zn. 4 Cdo 180/2009).

Súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že štát nadobudol predmetné nehnuteľnosti konfiškáciou podľa nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Sb. o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa v znení nariadenia č. 64/1946 Sb., ktorým sa nariadenie č. 104/45 menilo. Dátum nadobudnutia vlastníckeho práva je v súlade s § 1 ods. 10 nariadenia č. 104/1945 Sb. k 01.03.1945. Z vyššie uvedených predložených listín je možné konštatovať, že konfiškačné rozhodnutie na celý E. C.. R. L. vydané bolo a celý jeho majetok bol zaradený do zoznamu skonfiškovaných majetkov, pričom z uznesenia Predsedníctva Slovenskej Národnej Rady č. 11987/45 vyplýva, že C.. R. L. sa podľa § 1 ods. 1 písm. b/ nariadenia č. 104/1945 Sb. považuje za osobu národnosti maďarskej. Z tohto dôvodu sa jeho majetok považuje za skonfiškovaný ku dňu 01. 03. 1945, to znamená bez ohľadu na to, v ktorom katastrálnom území, či v ktorej obci na celom území Slovenska sa nachádza. Štát sa stal vlastníkom nehnuteľností okamihom konfiškácie a lesná organizácia konfiškované nehnuteľnosti fakticky od konfiškácie až do nadobudnutia vlastníctva vydržaním zo strany odporcu v 1/rade, t.j. do roku 2005 užívala a spravovala.

Čo sa týka ďalšieho spôsobu nadobudnutia tohto vlastníctva navrhovateľom vydržaním, týmto sa súd ďalej nezaoberal, keďže mal za preukázané, že k nadobudnutiu vlastníctva k žalovanej nehnuteľnosti navrhovateľom došlo na základe konfiškácie tak ako je uvedené vyššie. Z dokazovania však vyplynulo, že lesná organizácia skonfiškované nehnuteľnosti fakticky od konfiškácie resp. roku 1948 až do 2005 užívala.

Čo sa týka námietky zástupcu odporcu v 1/rade, že navrhovateľovi bola priznaná v rozsudku č.k. 1T/23/2013 náhrada škody vo výške 17.434,11 eur práve titulom náhrady žalovaných nehnuteľností v kat.úz. Podhradie, súd uvádza, že určením vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam navrhovateľovi, zaniká jeho nárok na priznanú náhradu škody vo výške 17.434,11 eur priznanej v trestnom konaní, v opačnom prípade by na strane navrhovateľa došlo k bezdôvodnému obohateniu.

O trovách konania rozhodne súd podľa § 151 ods. 3 OSP samostatným uznesením po právoplatnosti vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Topoľčany.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postúp súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha./ § 205 ods. 1 O.s.p./

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci